

Vsem!

Izrekli smo besedo požrtvovalnega prijateljstva vsem zvestim celoletnim naročnikom »Slovenskega Gospodarja«. Naj ta beseda najde odmev v naših kmetijskih domovih brez razlike na nekdanje politično mišljenje ali kake druge spore. Kmetijski stan potrebuje prijatelja v sreči in nesreči, našel ga je, »Slovenski Gospodar« je to in zato ostanimo v tem prijateljstvu zvesti drug drugemu!

Darila agitatorjem!

1. Čas agitacije: Čas, v katerem naj agitatorji zastavijo svoje delo in pošljejo nove naročnike, da dobe nagrado, je do 1. januarja 1930.

2. Nagrade:

a) Onim agitatorjem, ki pridobijo tri celoletne naročnike — podarimo veliko Slomškovo sliko vredno 25 Din.

b) Onim agitatorjem, ki pridobijo pet celoletnih naročnikov, dopošljemo en zvezek Karl Mayevih spisov.

3. Prijava: Vsak agitator, da more dobiti nagrado, mora na dopisnici prijaviti naslov tistih, ki jih je pridobil, da pogledamo, če so tudi plačali, ker moremo dati nagrado le, če so prijavljeni naročniki res plačali.

4. Nakazilo nagrade se izvrši takoj, čim se ugotovi, da je dotični agitator pridobil 3, oziroma 5 naročnikov.

V NAŠI DRŽAVI.

Radi vednih vpadov bolgarskih četah v naše ozemlje in ogroženja osebne varnosti naših državljanov je naša vlada nastopila pri bolgarskem zunanjem ministru Burovu.

Trgovinska pogajanja med našo državo in Rumunijo. Te dni se bodo začela trgovinska pogajanja med našo državo in Rumunijo. Točno še ni znano, v katerem mestu se bodo vršila, vendar je stavljen predlog, da se vrše v Bukarešti. Naša vlada bo najbrže na to pristala, nakar bo naša delegacija odpotovala v Bukarešto. Naše zunanje ministrstvo je zbralo v vseh gospodarskih ministrstvih material za pogajanja.

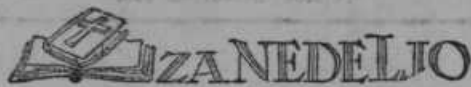
V DRUGIH DRŽAVAH.

V Avstriji se bje boj za spremembo ustave. Že to, kar nam poroča iz Dunaja časopisje, kaže, da je položaj v Avstriji zaostren. Večinske stranke v dunajskem parlamentu so strnjene krog zveznega kanclerja dr. Schoberja in so mu zagotovile, da bodo glasovale za ono ustavno spremembo, ki jo hoče zvezni kancler sam zagovarjati pred narodom. Glavne težkoče bodo v šolskem vprašanju, ker so v tem oziru socialni demokratje nepopustljivi. — Heimwehr je pripravljena.

Tardieujeva francoska vlada žanje sicer v zbornici zaupnice vendar naglašča časopisje, da je njen obstoj od danes do jutri.

Zmagoviti Rusi. Rusi so razbili kitajsko fronto v Mandžuriji in podili pred seboj poraženo kitajsko vojsko. Rusi so ustavili nadaljnje prodiranje, ker je sprejela kitajska vlada v Mukdenu sovjetske predloge. Kmalu se bodo začela mirovna pogajanja, iz katerih bodo odnesli Rusi pravico nadzorstva nad spornimi vzhodnimi železnicami.

Mednarodna posvetovanja. — Druga posvetovanja v Haagu bodo pričela dne

Janez Čiderer.

Spominski dan 3. december.

Drugi veliki škof, ki je bil sovrstnik našega Slomškega, je bil Janez Nepomuk Čiderer. Bil je plemenitega rodu in je zagledal luč sveta 15. aprila 1777 v Bozenu na Tirolskem. Ko je mladi Janez doraščal in študiral v Bozenu in Inomostu, se je po Evropi širil duh tako imenovane »prosvitljenosti«. Prosvitljenci so hoteli vzeti vsak višji nadnaravni značaj, so zametovali vsako božje razodetje in so bili še posebno svobodomiselni z ozirom na življenje in izpolnjevanje božjih zapovedi. Da dijak Janez Čiderer v takem ozračju ni izgubil vere in poštenosti, mu je poleg skrbne domače vzgoje pomagal frančiškan pater Herkulan. Ta je zbiral dijakke okrog sebe, jim utrjeval versko prepričanje in jih na vso moč navduševal za pravo krščansko življenje. — Pripomoček, ki ga je ta goreči mladinski dušni pastir rabil, da je svojim mladim prijateljem ohranil nedolžnost je bilo pogosto sveto obhajilo.

Polagoma je tudi čisto jasno spoznal kje ga hoče imeti Bog in se je odločil za duhovski poklic. 27. julija leta 1800 je sprejel sveto mašniško posvečenje in je bil nato dalje časa kaplan na raznih krajih. V tem času se je tudi pol leta mudil v Rimu, da bi se v bogoslovni vedah še bolj izobrazil. Leta 1807 so ga poklicali za profesorja na bogoslovje v Tridentu. Po triletnem delovanju je pa šel za župnika in dekana v Sarnsko dolino, leta 1819 pa v Meran. Povsod je kazal vzgledno in gorečo delavnost. Posebno se je zavzemal za dobro vzgojo otrok in mladine. Sam je ustanovil pet šol, da bi lahko dal ljudem priliko za izobrazbo. Njegovo delovanje je bilo bogato blagoslovljeno in je imel Čiderer nad vsemi, s katerimi je prišel v dotiko, nek posebno velik vpliv. Ta je pa izviral iz njegovega res duhovniškega, da svetniškega življenja.

Posebno velika je bila njegova ljubezen do revežev. Ni mogel gledati siromaštva, ne da bi pomagal. Pa ni čakal, da bi prišli reveži k njemu, temveč sam jih je šel iskat. Velikokrat si je sam sebi pritrgal najpotrebnejše, da je lahko pomagal revežem. Zato so o njem govorili: »Če bo Čiderer kedaj svetnik, se bo imenoval Janez miloščinar.«

Pa čeravno častnih služb ni iskal, so ga njegovi predstojniki začeli obsipa-

3. januarja. Datum 21. januarja se kot začetek konference za pomorsko razorožitev ne more spremeniti zaradi japonskih in ameriških odposlancev. — Italijanski predlog, da se čas zasedanja Sveta Društva narodov preloži na zgodnejši čas, nima upanja na uspeh. Francija je stavila protipredlog, da se zasedanje Sveta Društva narodov vrši vzporedno s konferenco za pomorsko razorožitev v Londonu.

vati z njimi. Po 19 letih v dušno pastirski službi so ga poklicali za kanonika v Trident. Čez dve leti je postal generalni vikar ali škofov namestnik za nemški del škofije, leta 1832 je postal pomožni škof. Leta 1834 pa je bil imenovan za škofa v Tridentu in je 28 let opravljal to službo.

In težka je bila tedaj škofovska služba. Pretekli časi so napravili mnogo škode v čredi Kristusovi, z novimi časi pa so prihajale nove nevarnosti. — Čiderer je skušal stare rane zaceliti in je z vso skrbnostjo dobrega pastirja skušal svoje čredo obvarovati novih nevarnosti. Gledal je predvsem na to, da si je vzgojil duhovščino po svojem duhu. Dvakrat je popolnoma prehodil in preiskal svojo obširno škofijo. Kakor prej kot župnik, tako je gledal sedaj kot škof na to, da bi po vsej škofiji bilo dovolj šol, v katerih so delovali taki učitelji, ki so svoje gojence vzgajali za časni, pa tudi večni blagor. Skušal je v svoji škofiji oživiti in razširiti dobrotelost. V tem oziru je bil sam najboljši delavec in najlepši vzgled. V časi v svoji blagajni ni imel niti vinarja več in delal je celo dolgove, če je bilo treba pomagati revežem. Enkrat je poslal na prodaj celo svoje škofovske naprsne križe, da bi dobil denarja za bolnike.

Zato se ni čuditi, da so imeli verniki do svojega škofa neomejeno zaupanje. To je zlasti pokazalo burno leto 1848. Napačno umevajoč prostost so se v Tridentu ljudje zbrali, da bi se polastili davkarije in v njej shranjenega denarja; ravno tako so hoteli izropati veliko državno žitnico. Ko so bili v divjem kričanju pred davkarijo, ko so že začeli razbijati, se naenkrat prikaže škof med kričečo množico. Krik je takoj ponehal, koli so se povsili, množica je začela odhajati. Škof gre tudi pred žitnico. Tam se je ponovilo isto in množica, ki je še malo prej divje kričala, je vsa navdušena spremila svojega škofa do mestne hiše, kjer se mu je župan zahvalil in mu izročil ključke od žitnice v varstvo.

Ko je škof Čiderer 3. decembra leta 1860 umrl, je bilo vse prepričano, da je umrl svetnik. Policija že ni mogla več zadrževati ogromnega navala ljudi, ki so hoteli še enkrat videti škofa in imeti od njega kak spomin, kako krpico njegove obleke ali kako podobico. Njegov grob je bil kar oblegan, posebno še, ko so se izvedeli razni izredni dogodki, ki so se zgodili na njegovo priprošnjo. Leta 1886 so začeli preiskovati njegovo življenje, da ba bil prištet blaženim.

Prelepa poteza na značaju tega velikega, res apostolskega škofa, je nje-